

De fabel van de geldwolf en de storm

Er was eens een scrupule-loze geldwolf in Epe die bedacht hoe hij van de wind kon gaan leven. Hij trommelde een aantal harteloze boeren op met grote geldhonger en grote stukken land in een mooi open gebied waar toch verder alleen maar wat mensen woonden. Dáár gingen ze reuzenmolens neerzetten die van de wind geld konden maken.

Lang kon hij zijn boze plannen geheim houden. Maar op zekere dag moest de koning -die de boze plannen al lang kende- er mee over de brug komen, want zo was dat in dat land geregeld. Hij deed dat sluw onder het mom van verbetering van het milieu, want wie wil dat nou niet?

De mensen in het mooie open gebied schrokken enorm en vroegen de geldwolf "Wat moet ik nu met mijn hoog sensitieve kind dat pas hier gelukkig is geworden?". En de geldwolf antwoordde "Dan had je daar maar niet moeten gaan wonen". Twee lieve ouwetjes vertelden de wolf "De overwaarde van ons huisje is onze oudedagsvoorziening. Als we ons huisje niet kunnen verkopen of heel weinig geld krijgen, hoe moet dat dan?". "Jammer", sprak de wolf genadeloos, "dan had je daar maar niet moeten gaan wonen". Een hartpatiënt vertelde hoe haar gezondheid achteruit was gehold sinds de plannen bekend waren. "Niets mee te maken," donderde de inmiddels ongeduldig geworden geldwolf "dan had je daar maar niet moeten gaan wonen.". Meer dan duizend mensen legden hun terechte angsten, zorgen en verdriet voor aan de geldwolf. De geldwolf werd al het gezeur zat en ging terug naar zijn stukje ongerept Epe, mopperend: "Dan hadden ze daar maar niet moeten gaan wonen.".

De mensen in het mooie open gebied bleven terneergeslagen en in machteloze woede achter. Waarom zorgde de koning niet beter voor dit gebied waar de andere mensen uit het hele land graag vakantie vierden? Waarom liet hij aan deze brave burgers zo veel schade toebrengen door een roedel geldwolven? De koning deed vooralsnog niks en trok zich terug op zijn ministeries in Den Haag.

Maar, iedereen had buiten de wind gerekend. Die was het namelijk niet eens met de hem toebedeelde rol in dit onrechtvaardige spel. De wind blies zich op tot storm, een enorme storm van verontwaardiging. De storm raasde woedend over het land, van oost naar west. Het mooie open gebied met de bange en verdrietige mensen liet hem groeien en hij groeide en groeide maar en kwam bij Epe aan. Precies boven het huis van de geldwolf moest de storm even gaan liggen van vermoeidheid. Toen hij weer opstak, pakte hij per ongeluk het huis met geldwolf en al mee. "Nou, ja", dacht de storm "dan had-ie daar maar niet moeten gaan wonen" en denderde verder. De verontwaardiging van de storm was zó groot, dat hij pas ver op de Noordzee was uitgeraasd. Wat hij ook probeerde, want het was een goede storm, hij verloor zijn grip op het huis. Er is nooit meer iets van de geldwolf vernomen. De wind die zich had opgeblazen tot storm schaamde zich zó erg dat hij nooit meer terug durfde te keren naar het mooie open gebied en naar de zee verhuisde. Reuzenwindmolens op land hadden dus geen zin meer.

En de ongeïnteresseerde koning? Die hielp met het plaatsen van vele, vele zonnepanelen in het mooie open gebied waarvan de opbrengst deels voor het gebied zelf werd. En de mensen leefden er nog lang, gezond en gelukkig.

Anne Marie de Wit-Steendijk, bewoonster Buinerveen.

